

GEDICHT VOOR JE OGEN

Wees maar lief voor je ogen. Geef ze water.
Praat met ze. Geloof ze niet
als ze verwelken, draai ze naar het licht.

Twee ogen zien alles,
de zon de maan de sterren.
Grote bolletjes en kleine bolletjes.

Twee ogen zien de vuilniswagen,
de dode dieren op de weg, de lijken
van opa en oma.

Twee ogen kijken naar
staken bollen holtes, het roze leven
met glanzende haartjes versierd.

Twee ogen gaan glinsteren
van bliksemflitsen, explosies,
vuurstormen, tv-dode.

Van het scherm regent bloed
je twee ogen grijs
en een roze waas van porno
trekt op langs de slaapkamerdeur.

Wees maar zacht voor je ogen.
Doe er een lepeltje achter.
Kom maar schatjes, jullie mogen slapen nu.

Ik leg jullie in de bosweide
waar het schemert
tussen de bloemen en het dauwnatte gras

en kom jullie morgen weer halen.
Wat zijn jullie koud aan mijn lippen
als ik jullie kus!

Alexis de Roode (1970)

Uit: Stad en land

Uitgeverij Podium, Amsterdam (2008)

“Wees maar lief voor je ogen.”